



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. června 2012 odvolání obžalovaného Lukáše S., nar. xxx v Třinci, trvale bytem xxx, t.č. ve vazební věznici Praha 4 – Pankrác, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25.4.2012, č.j. 21 T 11/2012 - 275, a v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Vladany Woratschové a soudců JUDr. Luboše Vrby a JUDr. Jany Ťoupalíkové rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze v odsuzující části ve výroku o vině a trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

**obžalovaný**

**Lukáš S .,**

nar. xxx v Třinci, bez pracovního poměru, bytem trvale xxx, tč. ve vazbě ve vazební věznici Praha – Pankrác,

**j e v i n e n , ž e**

v přesně nezjištěných dnech v období nejméně od prosince 2009 do svého zadržení dne 6.11.2011 na různých blíže nezjištěných místech v Praze, naposled xxx v

opuštěném domě v nezjištěném počtu případů vyráběl pervitin ze zde uložených chemikálií, konkrétně z hydroxidu sodného, červeného fosforu, jódu, toluenu, kyseliny fosforečné, kyseliny chlorovodíkové a efedrinu pomocí zde uložených laboratorních pomůcek a předmětů jako jsou skleněné baňky, dózy, chladič, extraktor, laboratorní teploměr, indikátorové papírky a skleněný kulatý tál, přičemž za tuto dobu vyrobil nejméně 200 gramů pervitinu, který zčásti použil pro vlastní spotřebu, zčásti poskytl dalším osobám, konkrétně:

- Davidu J., nar. xxx na blíže nezjištěném místě Prahy poskytl zadarmo v jednom případě pervitinu blíže nezjištěného množství v hodnotě 200,- Kč,

- Martinu H., nar. xxx v Xxx ve dvou případech poskytl zadarmo, resp. na dluh pervitinu vždy o hmotnosti 0,1 g v hodnotě vždy po 50,- Kč,

- Zuzaně K., nar. xxx v Xxx v jednom případě poskytl zadarmo pervitinu o hmotnosti 0,2 gramy,

přičemž hlavní účinnou složkou pervitinu je metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 k zákonu č. 167/98 Sb., o návykových látkách, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

**t e d y:** neoprávněně vyrobil a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

### **č í m ž s p á c h a l**

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku

### **a o d s u z u j e s e**

podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trávni 18 (osmnácti) měsíci.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s d o z o r e m .**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to:

- zpětného chladiče s obsahem žluté látky na vnitřních stěnách
- trojhrdlé varné baňky o objemu 500 ml, teploměru, Soxhletova extraktoru o objemu 200 ml (reakční aparatury) se zbytky žluté kapaliny na stěnách
- Erlenmeyerovy baňky o objemu 2000 ml s hadicí a zátkou, uvnitř se zbytky látky štiplavého zápachu
- bílé plastové nádoby s červeným plastovým uzávěrem s etiketou s nápisem „Hydroxid sodný p.a., 1 kg“ s obsahem bílé látky ve formě kuliček
- kovového kanystru s červeným plastovým uzávěrem s etiketou s nápisem „Toluenový čistič, 5 L“ s obsahem čiré kapaliny o objemu cca 1,5 l
- láhve z tmavého skla s etiketou s nápisem „Aceton čistý, 1000 ml“ s obsahem dvouvrstvé kapaliny o objemu cca 1 l (horní vrstva čirá, spodní vrstva narůžovělá kalná)
- plastového kanystru (5 l) s pryžovou zátkou s obsahem dvouvrstvé kapaliny o objemu cca 5 l (horní vrstva čirá, spodní vrstva žlutohnědá se sedimentem)
- láhve z tmavého skla s etiketou s nápisem „kyselina chlorovodíková 37 %, 1 l“ s obsahem čiré kapaliny štiplavého zápachu o objemu cca 900 ml
- skleněného tálu kulatého (průměr cca 22 cm) se zbytky bílé látky
- plastové tuby s obsahem indikátorových pH papírků
- plastové dózy s červeným uzávěrem s etiketou s nápisem „Kotányi grill Argentina“ s obsahem červenofialové práškovité látky
- láhve z tmavého skla s červeným plastovým uzávěrem s etiketou s nápisem „Jod, 500 g“ s obsahem látky ve formě kovově lesklých kuliček
- láhve z tmavého skla s bílým plastovým uzávěrem bez označení s obsahem čiré kapaliny o objemu cca 1 l
- láhve z tmavého skla s etiketou s nápisem „ Kyselina orthofosforečná 85 %, 1 l“ s obsahem čiré viskózní kapaliny o objemu cca 900 ml
- 1.200,- Kč,
- 2 ks PVC sáčku s přitlačnou lištou,
- plastového sáčku s obsahem tzv. gramáčků- PVC sáčku s přitlačnou lištou,
- digitálních vah zn. AMPUT,
- nespotřebovaného množství látky 0,8 g – pervitin.

Jinak zůstává napadený rozsudek ve zprošňující části nezměněn.

**O d ů v o d n ě n í :**

Napadeným rozsudkem rozhodl senát Obvodního soudu pro Prahu 9 tak, že obžalovaného Lukáše S. uznal vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v přesně nezjištěných dnech v období nejméně od prosince 2009 do svého zadržení dne 6.11.2011 na různých blíže nezjištěných místech v Praze, naposledy v Xxx v opuštěném domě v nezjištěném počtu případů vyráběl pervitin ze zde uložených chemikálií, konkrétně z hydroxidu sodného, červeného fosforu, jódu, toluenu, kyseliny fosforečné, kyseliny chlorovodíkové a efedrinu pomocí zde uložených laboratorních pomůcek a předmětů jako jsou skleněné baňky, dózy, chladič, extraktor, laboratorní teploměr, indikátorové papírky a skleněný kulatý tál, přičemž za tuto dobu vyrobil nejméně 200 gramů pervitinu, který zčásti použil pro vlastní spotřebu, zčásti poskytl dalším osobám, konkrétně Davidu J., nar. xxx na blíže nezjištěném místě Prahy poskytl zadarmo v jednom případě pervitinu blíže nezjištěného množství v hodnotě 200,- Kč, Martinu H., nar. xxx v Xxx ve dvou případech poskytl zadarmo, resp. na dluh pervitinu vždy o hmotnosti 0,1 g v hodnotě vždy po 50,- Kč, Zuzaně K., nar. xxx v Xxx v jednom případě poskytl zadarmo pervitinu o hmotnosti 0,2 gramy, přičemž hlavní účinnou složkou pervitinu je metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 k zákonu č. 167/98 Sb., o návykových látkách, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách.

Za to byl obžalovaný S. odsouzen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Dále mu byl podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí ve výroku tohoto rozsudku shora uvedených věcí.

Obvodní soud napadeným rozsudkem dále rozhodl (pod bodem B.) ohledně poskytování pervitinu Vendule P. podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťujícím výrokiem, neboť nebylo prokázáno, že se tento dílčí útok předmětného zločinu podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku stal. Proti této části rozsudku nebylo odvolání státním zástupcem podáno.

Proti odsuzující části rozsudku podal v zákonné lhůtě prostřednictvím obhájkyně odvolání obžalovaný Lukáš S., které směřoval do výroků o vině i trestu. Obžalovaný namítl, že skutková zjištění obvodního soudu, že vyrobil 200 gramů návykové látky, jsou ryze účelová a spekulativní, nemající oporu v provedených důkazech, neboť obžalovaný sám doznal pouze 100 gramů vyrobeného pervitinu. Obžalovaný dále zopakoval svoji obhajobu uplatněnou u obvodního soudu, že nákupy chemikálií ve specializované prodejně neprováděl, ale činila tak na jeho jméno osoba, která mu odcizila z automobilu živnostenský list. Úvahy obvodního

soudu, že tímto tvrzením chtěl obžalovaný snížit následky svého trestního jednání, jsou vágní, spekulativní a nepodložené. Rovněž zjištění obvodního soudu, že daroval Zuzaně K. pervitin v množství 0,2 gramu, nemá oporu v provedeném dokazování, neboť toto jemu kladené za vinu jednání nikdy nedoznal a ani svědkyně je nepotvrdila. Obžalovaný dále namítl způsob hodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně s tím, že soud nesprávně vycházel z výpovědí svědků J. a H., byť se jedná o bezdomovce, osoby nezaměstnané a dlouhodobě užívající drogy. Obžalovaný namítl i použití právní kvalifikace podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Jako nepřiměřeně přísný, nespravedlivý a represivní s absencí výchovné složky považuje obžalovaný uložený trest, který nezohledňuje jeho doznání jako polehčující okolnost, bez kterého by k prokázání trestného jednání pro nedostatek dalších důkazů nedošlo (nebyly zajištěny daktyloskopické stopy, pachové stopy). Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohl obžalovaný S. podat odvolání, správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, přihlížející přitom i k tomu, zda nedošlo k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné v té části, kde je namítána právní kvalifikace trestného jednání.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady, které by odůvodňovaly zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu. Obvodní soud provedl z hlediska ust. § 2 odst. 5 tr. řádu dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Tyto důkazy pak hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. řádu, tj. podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech, své závěry dostatečně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku v souladu s ust. § 125 tr. řádu.

Odvolací námitky obžalovaného S., pokud jde o správnost skutkových zjištění, jsou jen opakováním jeho obhajoby uplatněné v hlavním líčení, se kterou se obvodní soud v písemném odůvodnění napadeného rozsudku dostatečně vypořádal. Obvodní soud na str. 7 písemného odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivě vysvětlil, jak dospěl k množství 200 gramů vyrobeného pervitinu a proč neuvěřil obhajobě obžalovaného v tom, že pervitin vyráběl pouze jeden rok, za který mohl vyrobit tak 100 gramů pervitinu. Skutkové zjištění obvodního soudu, že obžalovaný pervitin vyráběl od prosince 2009 do svého zadržení dne 6.11.2011, je opřeno o zprávu Fakultní nemocnice Vinohrady, Kliniky popáleninové medicíny. Z této zprávy vyplývá, že obžalovaný byl v nemocnici ambulantně ošetřen ve dnech

31.12.2009, 1.1.2010 a 3.1.2010. Pokud obžalovaný uvedl, že se popálil a byl ve FN Královské Vinohrady ošetřen v souvislosti se svým prvním pokusem vyrobit pervitin, pak obvodní soud správně vymezil počátek trestného jednání prosincem 2009. Nelze proto souhlasit s námitkami uplatněnými v odvolání, že vyrobení 200 gramů pervitinu je ze strany soudu spekulativní, neboť toto množství je v souladu s doznáním obžalovaného, který uvedl, že vařil tak 5x do roka vždy po 20 gramech. Je třeba přisvědčit námitce obžalovaného, že množství takto vyrobeného pervitinu, je prokázáno výlučně jeho doznáním, neboť k prokázání skutečného množství uvařeného pervitinu v době od prosince 2009 do 6.11.2010 nelze jinak objektivně prokázat, relevantní důkazy neexistují. Na druhé straně skutkové zjištění obvodního soudu, že to byl obžalovaný, kdo pervitin vyráběl, je prokázáno nejen jeho doznáním, ale též protokolem o domovní prohlídce, při které bylo u obžalovaného zajištěno laboratorní sklo, zařízení a chemikálie, které podle odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví chemie a fyzikální chemie byly způsobivé k výrobě hydrochloridu metamfetaminu z efedrinu, přičemž na těchto věcech byly zjištěny zbytky metamfetaminu, tj. psychotropní látky. Skutečnost, že obžalovaný byl vybaven zařízením a chemikáliemi potřebnými k výrobě pervitinu, byla kromě jeho doznání a výsledky soudem povolené domovní prohlídky prokázána nepřímo výpovědí svědka J., který uvedl, že obžalovaný při nastěhování se do opuštěného domu v Xxx ulici, kde svědek žil spolu s H. a K., s sebou přinesl nějaké krabice a kufr.

Oproti odvolateli je odvolací soud toho názoru, že provedené důkazy hodnotil obvodní soud způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. řádu, tj. podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech, své závěry přesvědčivě a logicky vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud se s odůvodněním napadeného rozsudku ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje, přičemž připomíná, že hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, před kterým jsou prováděny a odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl (§ 263 odst. 7 tr. řádu). Odvolací soud považuje hodnocení důkazů provedené obvodním soudem za správné, obvodní soud vysvětlil, proč uvěřil výpovědím svědků H., J. a K., kteří usvědčují obžalovaného z trestného jednání, tj. že jim poskytl, byť v zanedbatelném množství, pervitin. Odvolací soud se ztotožnil s názorem obvodního soudu, že skutečnost, že se jedná o bezdomovce a osoby dlouhodobě požívající drogy, nemůže sama o sobě vést k závěru o jejich nevěrohodnosti. Nelze totiž odhlédnout od faktu, že bylo bez pochyb prokázáno, že obžalovaný drogy vyráběl a je pochopitelné, že osobám, které jej nechaly u sebe ve squattu bydlet, a které stejně jako on drogy užívaly, pervitin poskytl. Závěr obvodního soudu o věrohodnosti těchto svědků je podepřen tím, že u obžalovaného byly zajištěny 2 ks transparentních plastových sáčků s tlakovým lištovým uzávěrem obsahujícím bílou krystalickou látku - metamfetamin, jak bylo prokázáno odborným

vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie a fyzikální chemie (č.l. 72 – 74), tedy obdobné sáčky s obdobným obsahem, které od obžalovaného obdrželi J. a H., jak vyplývá z jejich svědeckých výpovědí. Odvolací soud tedy považuje skutková zjištění obvodního soudu, která byla upravena oproti obžalobě v souladu s důkazy provedenými u hlavního líčení, za správná a nevzbuzující pochybnosti.

Odvolací soud však jako důvodnou shledal námitku obžalovaného ohledně právní kvalifikace použité soudem prvního stupně.

Podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku se zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed, spáchá-li uvedený čin ve značném rozsahu.

Po subjektivní stránce se vyžaduje úmysl (§ 15 tr. zákoníku). Protože jde o ohrožovací delikt, je tento dokonán již vyrobením, dovezením, provedením, nabídnutím, zprostředkováním, prodáním nebo jiným opatřením jinému nebo přechováváním uvedených látek pro jiného, pokud se tak děje neoprávněně. Pokud jde o zavinění ve vztahu ke zvlášť přitěžující okolnosti (ve značném rozsahu), postačí ve smyslu § 17 písm. b) tr. zákoníku nedbalost (§ 16 tr. zákoníku).

Provedenými důkazy bylo bez pochyb prokázáno, že obžalovaný shora uvedeným jednáním naplnil po objektivní a subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu, resp. přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku tím, že nedovoleně vyrobil pervitin v množství 200 gramů a tento použil jednak pro svoji potřebu, jednak ji prokazatelně poskytl J., H., K.. Oproti názoru obvodního soudu má odvolací soud za to, že pouze delší doba, po kterou obžalovaný opakovaně pervitin vařil, aniž by bylo vzato v úvahu množství vyrobené drogy a další okolnosti případu, nestačí k závěru o naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty předmětného trestného činu „ve značném rozsahu“. Podle názoru odvolacího soudu je třeba závěr o naplnění znaku „ve značném rozsahu“ nutné opřít především o množství omamné či psychotropní látky, s níž obžalovaný nakládal způsobem předpokládaným v ust. § 283 odst. 1 tr. zákoníku, který není vázán na množství drogy či rozsah spáchání. Současně je třeba podpůrně zohlednit i další okolnosti, za nichž byl takový čin spáchán, tedy zejména způsob, jakým pachatel s uvedenými látkami nakládal, dobu, po kterou tak činil, počet osob, jimž drogu poskytl, případně i jiné skutečnosti (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu č. 1/2006 Sb. rozh. trest.). Pokud jde o kvantifikační hledisko, pak trestní zákoník množství „značný rozsah“ nijak nevymezuje, pouze v ust. § 289 odst. 2 tr. zákoníku zmocňuje vládu, aby svým nařízením stanovila, jaké je „množství větší než malé“ u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Podle prováděcího předpisu

– nařízení vlády č. 467/2009 Sb. je za takové množství u pervitinu považováno více než 2 gramy drogy, přičemž nejmenší množství účinné látky je 0,6 gramu. Odvolací soud se přiklonil k rozhodnutí Nejvyššího soudu č. 8 Tdo 1103/2011, podle kterého značný rozsah ve smyslu § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku vyžaduje přítomnost alespoň 240 gramů pervitinu, jako dvacetinásobek většího rozsahu, kterým je alespoň 12 gramů této látky. Při úvaze o naplnění znaku „ve značném rozsahu“ v dané trestní věci odvolací soud, kromě množství prokazatelně vyrobené drogy, zvažil další okolnosti, zejména skutečnost, že se policií zajištěnými a soudem provedenými důkazy nepodařilo prokázat větší množství odběratelů drogy od obžalovaného, tj. že by byl klasickým dealerem. Množství pervitinu, které obžalovaný ve zcela zanedbatelném množství poskytl svým třem známým, se kterými krátce bydlel a kteří byli navíc letitými uživateli drog, nemůže znak „ve značném množství“ naplnit. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, že obžalovaný je na drogách, zejména na pervitinu psychicky závislý, potvrzují jeho obhajobu, že vyrobenou drogu převážně užíval sám. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že jednáním obžalovaného nebyl naplněn zákonný znak „ve značném rozsahu“ skutkové podstaty zločinu podle § 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že obžalovaný pervitin vyráběl po delší dobu.

Odvolací soud tedy ze shora uvedených důvodů pro porušení ustanovení trestního zákona napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu pouze v odsuzující části ve výrocích o vině a trestu a sám rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. řádu tak, že při nezměněných skutkových zjištěních uznal obžalovaného S. vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

Z důvodu zrušení výroku o vině a tedy i výroku o trestu přezkoumal odvolací soud též výrok o trestu, zda druh a výměra uloženého trestu odpovídá zásadám uvedeným v ust. § 38, § 39 tr. zákoníku, tj. povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy; jeho chování po činu, účinkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Vzhledem k tomu, že oproti napadenému rozsudku došlo ke zmírnění právní kvalifikace jednání obžalovaného, odvolací soud snížil výši uloženého trestu, který ukládal v rámci trestní sazby od 1 do 5 let odnětí svobody stanovené u přečinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Jako přiměřený trest považuje odvolací soud trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy uložený mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby. Odvolací soud se musel ztotožnit s námitkou obžalovaného, že je mu třeba přiznat významně polehčující okolnost podle § 41 písm. l) tr. zákoníku, tj. že trestné jednání z převážné části doznal, přičemž jen díky tomuto doznání bylo možné stanovit minimální množství vyrobeného pervitinu v předmětném období. Na druhé straně obžalovanému podle § 42 písm. p) tr. zákoníku přitěžuje okolnost, že byl



v minulosti již pro trestný čin odsouzen. Jedná se o dosud jediné odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 26.8.2011, sp. zn. 34 T 210/2009, kterým byl obžalovanému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 60 hodin za trestný čin podle § 228 odst. 2 tr. zákoníku, který spáchal dne 30.8.2009 tím, že posprejoval zeď. Byť se jedná o jinou méně závažnou trestnou činnost, nemohl odvolací soud přehlédnout, že obžalovaný se nyní projednávaného trestného jednání dopouštěl i poté, co byl shora cit. rozsudkem odsouzen. Je tedy zřejmé, že uložení výchovného trestu jej od páchání výrazně závažnější trestné činnosti neodradilo. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že obžalovaný v trestném jednání pokračoval po delší dobu. Odvolací soud se proto ztotožnil s názorem obvodního soudu, že vzhledem k recidivě a k vysoce společensky škodlivému charakteru trestné činnosti, kterou výroba pervitinu nepochybně je, nelze na obžalovaného působit výchovným trestem. Odvolací soud proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců již jako nepodmíněný, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s dozorem, neboť pro to byly splněny podmínky ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolací soud dále shodně jako obvodní soud obžalovanému podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložil trest propadnutí věcí, které obžalovaný dobrovolně vydal jako věci ve svém vlastnictví, které užíval k nedovolené výrobě pervitinu.

Ve zprošťující části zůstal napadený rozsudek nezměněn.

**Poučení :** Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí

dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 13. června 2012

**JUDr. Vladana Woratschová, v.r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Monika Dudová